

15
Tapolcai Járásbíróság
Tapolca
Köztársaság tér 4.
8300

útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	N/560-0/2015.
Érkezett:	2015 FEBR 16.
Példány:	1-1
Melléklet:	7 db
Kezelőiroda:	P-1

+ 1 bírósági akta

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45,;

alkotmányjogi panasza

Horváth Ferenc

magánvádlónak (sértett)

1. Az iratot küldje meg az
Alkotmánybíróságnak Bc. 429/A §-ra
hivat.

2. Pr. ✓

11. Mt. 15. 12 OS.

02. 12. Af.

02. 12. Sida

4

TAPOLCAI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Érkezett:	2015 FEBR 17
Példány:	2. B. 41/2013/10. sz. elsőfokú ítéletével szemben
Ügyszám:	1. Bf. 682/2013/12. sz. másodfokú, és a Tapolcai Járásbíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Horváth Ferenc [REDACTED] a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12 számú másodfokú, és a Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítéletével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 26.§ (1) és a 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú másodfokú és a Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel ezen ítéletek **sértik** az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a **tisztességes eljáráshoz való jogomat**, továbbá azt is állapítsa meg, hogy a bírósági eljárások az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) bekezdésbe a **diszkrimináció tilalmába ütköznek**.

Az Alkotmánybíróság a IV/141/2014. számú határozatában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján is befogadott alkotmányjogi panaszt hasonló ügyben, ezért hivatkozom XXIV. cikk (1) bekezdésére is. A XXIV cikk (1) bekezdésére való hivatkozás további indoka, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 459.§ (1) bekezdés 9. pont szerint hatóság a bíróság és az ügyész is.

Az alkotmányjogi panaszomban hivatkozom az Emberi Jogok Európai Egyezménye (továbbiakban: EJEE) 6. cikk (1) bekezdésének (tisztességes eljáráshoz való jog), az EJEE 14. cikk megkülönböztetés tilalma sérelmére is.

Az Alaptörvénynek a panaszomban érintett részei:

Nemzeti Hitvallás:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Alapvetés:

B) cikk (1) bekezdés (jogállamiság), I. cikk (1) bekezdés (alapvető jogok tiszteletben tartása), II. cikk (az emberi méltóság sérthetetlensége), VI. cikk (1) bekezdés (magánélet, jó hírnév védelme), VI. cikk (2) bekezdés (személyes adatok védelme), IX. cikk (1) és (4) bekezdés (véleménynyilvánítás szabadsága), XV. cikk (1), (2) bekezdése (diszkrimináció tilalma), XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés (tisztességes eljáráshoz való jog), a 28. cikk (bírói jogértelmezés)

A Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú jogerős másodfokú ítéletét 2014. december 19-én vettem át postai úton.

Közvetlen érintettségem megállapítható, tekintettel arra, hogy az indítványom alapját képező bírósági ügyben magánvádoló (sértett) voltam.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

I. Tényállás

2010. év novemberétől [redacted] aj [redacted] s [redacted] ak [redacted], [redacted], [redacted] i [redacted] i [redacted] i [redacted] k kültagjaként tevékenykedtem.

[redacted] aj [redacted] s [redacted] ta [redacted] internetes címen honlapot tart fenn, mely honlapon fórumot is üzemeltetett. Ezen fórumra a honlap adminisztrátorának hozzájárulásával előzetes regisztrációt követően úgynevezett nicknéven (álnév) lehetett regisztrálni.

A regisztrált felhasználók szabadon indíthattak témákat, és fejthették ki véleményüket a fórum szabályainak elfogadása mellett.

2012. augusztus 19-én a személyemet rágalmazó és becsületsértő írás jelent meg a honlap fórumában [redacted]” nicknév alatt. Ugyanezen napon e-mailben kértem a honlap adminisztrátorától a rágalmazó és becsületsértő írás levételét, továbbá a [redacted]” regisztrációs név alatti felhasználó kitiltását a fórumról. A honlap adminisztrátora a kérésemnek eleget tett, és e-mailje szerint tájékoztatott arról, hogy a felhasználót a fórumról kitiltotta.

2012. augusztus 20-án a honlap fórumában ismét megjelent [redacted]” nicknév alatt a 2012. augusztus 19-ei személyemet sértő rágalmazó és becsületsértő írás, valamint egy további [redacted]” nicknevű személy által a személyemet is sértő rágalmazó és becsületsértő iromány.

Az adminisztrátornak emailben kifejtettem sajnálatomat, hogy a korábbi kitiltásra vonatkozó tájékoztatását nem teljesítette, továbbá informáltam arról, hogy vele szemben is eljárást fogok kezdeményezni. Kértem a rágalmazó és becsületsértő írások azonnali levételét. Az adminisztrátor válaszában többek között a fórum azonnali szüneteltetéséről tájékoztatott, ami 2012. augusztus 20-án meg is történt.

2012. augusztus 21-én a honlap fórumán ismét megjelent [redacted]” nicknév alatt a 2012. augusztus 19-ei személyemet sértő rágalmazó és becsületsértő írás, valamint a „nemethzoli” nicknevű személy által a személyemet is sértő rágalmazó és becsületsértő iromány. A becsületsértő írások ismételt levételére vonatkozó, kérésemet az adminisztrátor nem teljesítette.

2012. augusztus 22-én kérésemre – az önkormányzati képviselők email-es szavaztatását követően – törölték a sértő irományokat a fórum rovatból.

2012. augusztus 22-én postára adott feljelentésemben kértem a Tapolcai Bíróságot, hogy az ismeretlen rágalmazó és becsületsértő személyek – [redacted]” [redacted]” nicknevű – kilétének felderítése érdekében informatikai szakértő bevonása mellett a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 17.§ és a 497.§ (1)

2012. augusztus 29-én kelt feljelentés kiegészítésében további okirati bizonyítékokat csatoltam, melyek már megalapozták a település polgármesterének és jegyzőjének is a felelősségét. Az okirati bizonyítékokból egyértelműen kiderült, hogy [REDACTED] aj [REDACTED] s [REDACTED] e [REDACTED] [REDACTED] aj [REDACTED] s [REDACTED] e [REDACTED] [REDACTED] k [REDACTED] s [REDACTED] becsületsértés törvényi tényállását, hiszen az utasításukra került vissza a korábban törölt sértő tartalom (híresztelés). A feljelentés-kiegészítésben felhívtam a figyelmet arra, hogy az interneten az eltávolítás ellenére is hozzáférhető a két rágalmazó és becsületsértő iromány, így a folytatódó rágalmazás és becsületsértés is fennáll. Ennek bizonyítéka, hogy a Google keresőbe beírt [REDACTED] t [REDACTED] szavak után a kereső [REDACTED] hu honlap 2012. augusztus 19-ei tárolt változatát is megjeleníti a 2. lapon, ahol a személyemet rágalmazó és becsületsértő [REDACTED] t [REDACTED] [REDACTED] s [REDACTED] iromány olvasható.

2012. szeptember 26-án távolították el az inkriminált írásokat, és szüntették meg a fórum rovatot.

A feljelentésomban és azok kiegészítéseiben kértem az ismeretlen elkövetők felderítését is, de a Tapolcai Városi Bíróság ezen kéréseim teljesítése érdekében 2012. augusztusától a meghallgatás időpontjáig semmit nem tett, emiatt csak a híresztelő személyekkel szemben – internetes honlap üzemeltető, jegyző és polgármester – indult eljárás.

A Tapolcai Városi Bíróság a tárgyalás elhalasztásának indokaként nyomozás elrendelését jelölte meg, mert álláspontja szerint a beadványaimban azt állítottam magamról, hogy [REDACTED] a Város Önkormányzat önkormányzati képviselője vagyok. Ilyen állítást egyetlen iratban sem fogalmaztam meg. Tekintettel arra, hogy a Tapolcai Városi Bíróságon 2012. október 04-én volt a személyes meghallgatás, ebből következik, hogy a Be. 499.§ (3) bekezdése szerint az ügyész a nyomozást csak a személyes meghallgatásra idézés előtt veheti át figyelemmel a Be. 502.§ (1) bekezdésben foglaltakra. A Be. 502.§ (1) bekezdése kimondja, ha a Be. 498.§ és az 501.§-ban felsorolt intézkedéseknek nincs helye, a bíróság a feljelentettet

és a feljelentőt személyes meghallgatásra idézi, és ülést tart. A védőt és a feljelentő képviselőjét erről értesíti. Mindezekből következik, hogy a személyes meghallgatást követően a Be. alapján az eljárás ezen szakaszában már nem lehet ügyészi nyomozást elrendelni. Különösen azért sem, mert 2012. november 20-ra volt a következő tárgyalás kitűzve, továbbá a Be. 2.§ (1) (2) (3) bekezdései alapján a bizonyítékok és az elkövetők(híresztelők) személye ismert volt.

2013. január 31-én az eljárás elhúzódása és a jogsértések miatt panasszal és elfogultsági kifogással éltem a Veszprémi Törvényszék elnökénél.

A panaszom eredményeként az eljáró bírót jelentéstételre szólították fel, továbbá kötelezték soron kívüli tárgyalás tartására. Az elfogultsági kifogásomat elutasították.

2013. április 16-án volt az első tárgyalás, mely során a vádlottak tanúvallomását nem ismerhettem meg, a vádlottakhoz kérdést nem intézhettem, a vádlottak tőlem kérdezhettek. Az eljáró bíró a tárgyalás végén az I. rendű vádlottnak engedélyezte, hogy a következő tárgyalást távollétében tartsa meg a bíróság. Kizárta még annak a lehetőségét is, hogy a következő tárgyaláson a tényállás tisztázása érdekében kérdéseket intézhessek hozzá.

A 2013. június 06-ai tárgyaláson okirati bizonyítékokat csatoltam a fórumra vonatkozóan, mely szerint a korábbi képviselő-testületi határozatokat II. r. és a III. r. vádlottak nem hajtották végre. A Tapolcai Járásbíróság I. fokú ítéletével szemben fellebbezést jelentettem be.

2014. április 03-ai keltezéssel a fellebbezésemet írásban kiegészítettem, felhívtam a II. fokú bíróság figyelmét arra, hogy az I. fokú eljárás eljárási hibák sokaságát tartalmazta.

2014. április 08-án a Veszprémi Törvényszék nyilvános ülést tartott. A fellebbezésem és a nyilvános ülésen elmondottak alapján a II. fokú bíróság 2014. június 17-re tárgyalást tűzött ki.

2014. május 12-ei keltezési végzésében a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2014. június 17-re kitűzött tárgyalást indoklás nélkül 2014. november 04-re halasztotta. Ez az időpont a 2014. októberi önkormányzati választásokat követő időpont.

2014. november 04. napjára kitűzött tárgyalásra a II. és III. rendű vádlottak az idézés ellenére nem jelentek meg. Az eljáró bírói tanács a II. és III. rendű vádlottakat fejenként 50.000,- Ft rendbírsággal sújtotta. Ezzel együtt a tárgyalás elmaradásából származó felesleges költségeim megtérítése iránt nem intézkedett.

2014. november 10-én II. és III. rendű vádlottak azonos szövegű fellebbezésükben kérték a rendbírság elengedését.

2014. december 02-án volt a másodfokú tárgyalás, melynek kezdetén a bírói tanács a II. és III. rendű vádlottak esetében kiszabott rendbírságot elengedte, mondván, hogy a tárgyaláson a vádlottak megjelentek. Az eljárási hibák és a tényállás tisztázatlansága miatt bizonyítási indítványokkal éltem, melyeknek a bíróság nem adott helyt, annak ellenére sem, hogy más magánszemély által – „[redacted] t [redacted], [redacted], [redacted]” [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] – indított 3.B.242/2013/26. számú ítéletében a Tapolcai Járásbíróság első fokon a tárgyi ügy II. és III. rendű vádlottjait bűnösnek mondta ki rágalmozás vétségében (Btk.226.§(1) bek., (2) bek. b/pont) társtettesként. Ezen ítélet szerint a tárgyi ügy II. és III. rendű vádlottjai ténybelileg beismerték a másik magánvádlóra [redacted] [redacted] nézve sérelmes írással kapcsolatos ténykedésüket, amelyet tökéletesen és minden ponton alátámasztanak az iratba csatolt elektronikus levelezést tartalmazó nyomtatott

példányok. Tekintettel arra, hogy az elektronikus levelezés pontosan ugyanazon leveleket tartalmazta a 3.B.242/2013 számú ügyben, mint a tárgyi ügyben, így érthetetlen a bizonyítási indítványaim elutasítása. De érthetetlen a vádlottak felmentő ítélet is.

A Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság az ítéletének indoklási részében megállapította, hogy az elhelyezett írások a vélemény-nyilvánításon túlmutató az emberi méltóságomat és becsületemet sértő bejegyzések.

II. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 509.§ (2) bekezdése utolsó mondata alaptörvény ellenességének megállapítása és megsemmisítési kérelme.

Az alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 26.§ (1) alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Be. 509.§ (2) bekezdésének utolsó mondatát megsemmisíteni szíveskedjen.

A Be. XXIII. fejezete foglalkozik a magánvádas eljárás szabályaival. E szerint:

494.§ (1) A terhelt bűnösségének bizonyítása a magánvádlót terheli.

(2) A magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviselőjével járó jogok illetik meg.

(5) A magánvádló viszonvád hiányában tanúként hallgatható meg.

497.§ (1) Az eljárás feljelentésre indul meg. A feljelentésben elő kell adni, hogy a feljelentő ki ellen, milyen cselekmény miatt és milyen bizonyítékok alapján kéri a büntetőeljárás lefolytatását. A feljelentést a bíróságon kell írásban vagy szóban megtenni, a szóbeli feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(2) A nyomozó hatóság a hozzá érkezett feljelentést az illetékes bíróságnak küldi meg. Az ügyész a feljelentést akkor küldi meg a bíróságnak, ha a vád képviselőjét nem veszi át.

498.§ Ha a feljelentésből a feljelentett kiléte vagy a bűncselekmény nem állapítható meg, a bíróság felhívhatja a feljelentőt, hogy írásban pontosítsa a feljelentést, előkészítő ülést tarthat, nyomozást rendelhet el.

499.§ (1) Nyomozást a bíróság vagy az ügyész rendelhet el.

(2) A bíróság nyomozást rendel el, ha a feljelentett cselekmény elkövetőjének személye, személyi adatai vagy tartózkodási helye ismeretlen, továbbá ha bizonyítási eszközök felkutatása szükséges. A nyomozás határidejét legfeljebb két hónapban a bíróság határozza meg, és azt kétszer, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. A bíróság a nyomozást elrendelő végzést és az iratokat megküldi a nyomozó hatóságnak. A nyomozást a rendőrség végzi.

500.§ (1) A bíróság által elrendelt nyomozás elvégzése után az iratokat a bíróságnak vissza kell küldeni.

(2) Ha az ismeretlen elkövető kiléte a nyomozás adatai alapján sem volt megállapítható, erről a nyomozást elrendelő bíróságot értesíteni kell.

(3) Ha a bíróság által elrendelt nyomozás során a feljelentő a feljelentést visszavonta, az addig keletkezett iratokat és a feljelentés visszavonására vonatkozó nyilatkozatot a bíróságnak vissza kell küldeni.

(4) A (2)-(3) bekezdés esetén a bíróság az eljárást megszünteti.

509. § (1) A tárgyaláson a bíróság ismerteti a vád, illetőleg a viszonvád lényegét, ha a magánvádlónak nincs képviselője, illetve a vádlottnak nincs védője.

(2) A tárgyaláson a bíróság hallgatja ki a vádlottat és a tanút, illetőleg hallgatja meg a szakértőt. **A vádlottat a magánvádló távollétében kell kihallgatni.**

Az alaptörvény XV. cikk szerint

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy **egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.**

A Be. 164.§ (1) bekezdése szerint a büntetőeljárás – ha a Be. eltérően nem rendelkezik – nyomozással kezdődik, s a (2) bekezdés szerint a nyomozás egyik feladata az elkövető személyének felderítése. Ennek megfelelően a magánvádas eljárás szabályozása, mely szerint az eljárás feljelentésre indul, amit bíróságon kell megtenni (Be. 497.§ (1) bekezdés). Ha pedig a feljelentett cselekmény elkövetőjének kiléte ismeretlen, akkor a bíróság nyomozást rendel el. Következésképpen a büntetőeljárás megindításának nem feltétele az elkövető kilétének ismerete. Magánvádas eljárásban a feljelentés a vád (Be. 497.§ (1) bekezdés), ami tartalmazza a magánindítványt (Btk. 31.§, Be. 173.§) és egyben eleget tesz a törvényes vád követelményeinek (Be. 2.§ (2) bekezdés). A magánvádra üldözendő bűncselekmények miatti eljárás megindítását és lefolytatásának szorgalmazását a törvény a sértettre bízta. A sértett magánvádlói kezdeményezésére a bíróság az eljárást megindítja, a vádképviselő körében a sértett gyakorlatilag a közvádló vádképviselői jogaival azonos jogokat gyakorol.

A jelenlegi szabályozás a sértettet (magánvádlót) hátrányos helyzetbe hozza, mert a vádlott(ak) kihallgatása az ő távollétében történik. Így a vádlott(ak)hoz az elhangzottakkal összefüggésben kérdést nem intézhet, a tényállás tisztázását, a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő értékelését segíteni nem tudja. Különbség keletkezik a képviselővel illetve a személyesen eljáró magánvádló között is. További hátrányos megkülönböztetést eredményez, hogy a sértett (magánvádló) tanúkénti meghallgatása a vádlott(ak) jelenlétében történik, akik a sértetthez a tanúvallomása során kérdéseket intézhetnek. Ez a szabályozás a bíróság (törvény) előtti egyenlő esélyekkel szemben hat, emiatt az alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését is sérti, továbbá az EJEE 14. cikk megkülönböztetés tilalmába ütközik.

Az Európai Unió Bírósága a C-404/07 számú Magyarországot érintő ügyben – a sértett jogállásáról szóló 2001/220/IB kerethatározatot értelmezve – megállapította (41. pont), hogy a kerethatározat egyetlen rendelkezése sem zárja el a sértettet attól, hogy a

büntetőeljárás alapeljárási típusához hasonló sértetti jogait akkor is megtartsa, ha valamely különeljárásban a vádhatóság helyébe lép. A további pontok hangsúlyozzák, hogy a tagállamok a büntető igazságszolgáltatási rendszerük alakítása során a sértetteket hatékony jogokkal és eszközökkel kell felruházniuk. A 48. pont szerint a kerethatározatot az alapvető jogokat, köztük különösen az EJEE 6. cikkében kimondott tisztességes eljáráshoz való jogot tiszteletben tartva kell értelmezni.

A Be. 509.§ (2) bekezdése: A tárgyaláson a bíróság hallgatja ki a vádlottat és a tanút, illetőleg hallgatja meg a szakértőt. **A vádlottat a magánvádló távollétében kell kihallgatni** törvényi szabályozás diszkriminatív, továbbá sérti a fegyverek egyenlőségének elvét is. Nem felel meg a fentiekben idézett C-404/07 számú ügyben megállapítottakkal, nem felel meg 2001/220/IB kerethatározatban megfogalmazottaknak, hiszen a sértettet hátrányos megkülönböztetés éri – nem lehet jelen a vádlottak kihallgatása során –, ebből kifolyólag nem rendelkezik hatékony jogokkal és eszközökkel.

A tárgyi ügyben a tanúkenti kihallgatásom teljesen felesleges volt, mert a feljelentésem és annak kiegészítéseiben szereplő történéseket kellett elismételnem. A tanúkenti kihallgatásomat követően nem illetett meg a vádlottak vallomásával kapcsolatos észrevételezési, kérdésfeltételi jog, hiszen nem is ismerhettem meg a vádlottak vallomásait. Ez a hátrányos megkülönböztetés a törvényi szabályozás elégtelenségének az eredménye.

Mindezek miatt a Be.509.§ (2) bekezdésének utolsó mondata sérti az alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének előírásait, továbbá az alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, az alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését, az EJEE 6. cikk (1) bekezdését, EJEE 14. cikkét, a sértett jogállásáról szóló 2001. március 15-ei 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 2. és 3. cikkét.

III. Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 27.§-a alapján a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú másodfokú és a Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítéleteinek alaptörvényellenessége, és megsemmisítési kérelme

Az Alaptörvény értelmében:

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom tekintettel arra, hogy az első és másodfokú eljárás során a bíróságok az ügy érdemét befolyásoló eljárási hibák sorozatát követték el, az egyes eljárási cselekmények a diszkrimináció tilalmába is ütköztek.

A bíróság az ismeretlen tettesek felderítése érdekében semmilyen eljárási tevékenységet nem foganatosított, ezért nem teljesítette a feljelentésem első bekezdésében foglalt kérésemet. Emiatt sérültek az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében megfogalmazottak is, mely szerint AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük **az állam elsőrendű kötelezettsége**. Az ismeretlen elkövetők felderítésének elmaradása miatt az állam nevében eljáró bíróság az elsőrendű kötelezettségét nem teljesítette.

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését sértette a Tapolcai Járásbíróság azon eljárása, mely szerint az ismeretlen elkövetők tényleges felderítése érdekében semmiféle intézkedést nem tett, de az még inkább, hogy a feljelentésemet és annak kiegészítéseit követően soron kívül nem intézkedett az inkriminált szövegek weboldalról való eltávolíttatása iránt.

A Be. 499.§ (1) Nyomozást a bíróság vagy az ügyész rendelhet el.

(2) A bíróság nyomozást rendel el, ha a feljelentett cselekmény elkövetőjének személye, személyi adatai vagy tartózkodási helye ismeretlen, továbbá ha bizonyítási eszközök felkutatása szükséges. A nyomozás határidejét legfeljebb két hónapban a bíróság határozza meg, és azt kétszer, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. A bíróság a nyomozást elrendelő végzést és az iratokat megküldi a nyomozó hatóságnak. A nyomozást a rendőrség végzi.

A feljelentést ismeretlen tettes(ek) ellen is tettem, tehát a bíróság feladata lett volna az elkövető(k) kilétének felderítése (bizonyítékok beszerzése) és ennek érdekében minden olyan intézkedést megtenni, ami elősegíti az elkövető felkutatását. Azáltal, hogy a bíróság ezt nem tette meg, a tisztességes eljáráshoz való jogom sérült.

Valótlan tartalmú indoklása alapján – szerinte azt állítottam magamról, hogy Badacsonytomaj Város képviselője vagyok – a Tapolcai Bíróság a meghallgatást követően közvédelem eljárását kezdeményezett a Tapolcai Városi Ügyészségnél. A Be.499.§ (3) bekezdése szerint az ügyész a nyomozást csak a személyes meghallgatásra idézés előtt veheti át figyelemmel a Be.502.§ (1) bekezdésben foglaltakra.

A 2012. november 20-ra kitűzött tárgyalás elhalasztásáról szóló végzést a Tapolcai Bíróság nekem időben nem küldte meg, így a tárgyalásra kitűzött időpontban megjelentem a Tapolcai Bíróságon, ugyanakkor a vádlottakat időben értesítette, mert a vádlottak nem

jelentek meg. Ezt az eljárást diszkriminatívna is tekintem, mely miatt sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom mellett az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése is.

A 2013. április 16-án megtartott tárgyalás 2.B.41/2013/7. számú jegyzőkönyve szerint a vádlottakhoz kérdést nem intézhettem, az általuk elmondottakkal kapcsolatban észrevételt nem tehettem, ugyanakkor a vádlottak az általam elmondottakkal kapcsolatosan észrevételeket tehettek, így a bíróság a tényállást teljes mértékben nem tudta, esetleg nem is akarta tisztázni. A Be. 75.§ (1) bekezdése szerint a bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni. Ezen törvényi előírás nem teljesült. Továbbá a jegyzőkönyv szerint a tanúvallomásomban olyan mondat is szerepelt, mely egyértelműen csak a II. rendű vádlottól származhatott „polgármester úrral úgy döntöttünk, hogy visszaállítjuk a fórumot”. Ez a mondat egyértelmű bizonyítéka a társtettesi elkövetésnek, de az eljáró bíró ezen mondatot 2013. június 06-ai tárgyalási 2.B.41/2013/10. számú jegyzőkönyv I. végzésében törölte annak ellenére, hogy a feljelentésemben csatolt mellékletek között okirati bizonyítékok is alátámasztják azt, hogy a törölt kijelentés a II. rendű vádlottól származik.

Az elsőfokú eljárás súlyosabb eljárási hibája pedig a Miranda szabály pontos be nem tartása. A Be. 117.§ (2) bekezdése szerint a terheltet a kihallgatásának megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételeit, illetve az egyes kérdésekre történő válaszadást a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Figyelmeztetni kell arra is, hogy amit mond, illetve rendelkezésre bocsát, bizonyítékként felhasználható. A figyelmeztetést, valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott választ jegyzőkönyvbe kell venni. **A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.** A 2013. április 16-án megtartott tárgyaláson a vádlottak figyelmeztetéseként csak annyi szerepel, hogy a korábbi figyelmeztetések vannak érvényben, de korábban semmilyen figyelmeztetést a jegyzőkönyv nem tartalmaz. A III. rendű vádlott esetében a figyelmeztetésre adott vádlotti választ a jegyzőkönyv nem tartalmazza. A Be. 117.§ (2) bekezdése világos és egyértelmű szabályként fogalmazza meg, hogy a figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. A Tapolcai Járásbíróság elsőfokú felmentő ítélete a vádlottak vallomásán alapszik. A Miranda szabály megsértése miatt az ítélet megalapozatlan, hiszen a vádlottak vallomása nem vehető figyelembe. Emiatt a másodfokú bíróság ítélete, melyben helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét szintén megalapozatlan és alaptörvény-ellenes.

A 2013. április 16-án megtartott tárgyaláson a magánvádlói figyelmeztetésem a következő volt: *„Bíró figyelmezteti magánvádlót, hogy tanúként köteles a legjobb tudása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a mentő körülmény elhallgatását a törvény szabadságvesztéssel rendeli büntetni”*

A vádlottak figyelmeztetését – a korábbi figyelmeztetések vannak érvényben – összevetve a magánvádlói figyelmeztetésemmel, azt diszkriminatívnak tartom.

2013. április 16-ai tárgyalás során a vádlottak tanúvallomását nem ismerhettem meg, a vádlottakhoz kérdést nem intézhettem, az általuk elmondottakkal kapcsolatosan észrevételeket nem tehettem, a vádlottak tőlem kérdezhettek. Az eljáró bíró a tárgyalás végén az I. rendű vádlottnak engedélyezte, hogy a következő tárgyalást távollétében tartsa meg a bíróság. Kizárta még annak a lehetőségét is, hogy a következő tárgyaláson a tényállás tisztázása érdekében kérdéseket intézhessek hozzá. Ezzel az eljárással a fegyverek egyenlőségének elve is sérült, de ez az eljárás a bíróság (törvény) előtti egyenlő esélyekkel szemben is hat, emiatt az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, továbbá sérti az EJEE 14. cikkét.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárás korlátozhatóságával kapcsolatban kifejtette, hogy „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A büntetőeljárás szempontjából ezek a tételek a büntető igazságszolgáltatás történeti rendszereinek felhalmozódott tapasztalatán alapulnak. Eszerint: az igazság feltárásának az a legmegfelelőbb módja, ha az ítékezésében független és pártatlan bíróság nyilvános tárgyaláson, a bizonyítás tekintetében egyenlő jogokkal résztvevő felek aktív közreműködésével lefolytatott eljárás eredményeként, közvetlen észlelése útján szerzett bizonyítékok szabad mérlegelésével állapítja meg a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényeket” (14/2004. V. 7.) AB határozat, 20/2005. (V. 26.) AB határozat)

Nincs olyan szükségesség, amely miatt a tárgyalás „tisztességes” voltát arányosan ugyan, de korlátozni lehetne; hanem a tisztességes tárgyalás fogalmán belül alakítandó ki olyan ismérrendszer, amely annak tartalmát adja, s csak ezen belül értékelhető bizonyos korlátozások szükséges és arányos volta. (Ugyanígy saját dogmatikája van annak, mi számít „bírósnak”, mikor „törvényes”, „független” és „pártatlan” az eljáró testület stb.)” (6/1998. (III. 11.) AB határozat

A fegyverek egyenlőségének elve – úgyis, mint a méltányos eljárás szélesebb fogalmának egyik eleme – szerint minden fél ésszerű lehetőséget kell, hogy kapjon arra, hogy ügyét olyan feltételek között adja elő, amelyek nem helyezik őt ellenfelével szemben hátrányos helyzetbe.

Ez az elv lényegileg az eljárás lefolyására vonatkozó bizonyos elvárások betartását követeli meg avégett, hogy biztosítsa az eljárás méltányosságát, ami a fegyverek egyenlőségét implicálja. Ez magában hordja azt a kötelezettséget, hogy mindkét félnek biztosítsanak ésszerű lehetőséget arra, hogy ügyét olyan feltételek között mutassa be, amelyek nem helyezik őt nyilvánvalóan hátrányos helyzetbe ellenfeléhez képest.

A fentiekben részletezetteket a Veszprémi Törvényszék mint másodfokú bíróság csak kisebb mértékű relatív hibának értékelte, annak ellenére, hogy az eljárás végső kimenetelét

lényegesen befolyásoló alaptörvény-ellenes jogsértésekről van szó. Ebből kifolyólag a másodfokú eljárás ítélete is alaptörvény-ellenes.

A Tapolcai Bíróság az okirati bizonyítékok figyelmen kívül hagyásával hozta meg az ítéletét ezért az ítélete az eljárási hibákkal együtt jogsértő és iratellenes.

Az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan a Be.351.§ (2) bekezdése szerint, mert

- a) a tényállás nincs felderítve,
- b) az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg,
- c) a megállapított tényállás ellentétes az iratok tartalmával,
- d) az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

A Veszprémi Törvényszék előtt 2014. december 02-án lezajlott tárgyalás alkalmával a tényállás tisztázása érdekében bizonyítási indítványokkal szerettem volna élni, de a bíróság a bizonyítási indítványaimnak nem adott helyt. Tette mindezt, úgy, hogy többek között hivatkoztam a 3.B.242/2013/26. számú Tapolcai Járásbíróság elsőfokú ítéletének megállapításaira is. Ugyanezen 2012. augusztusi írások miatt más magánvádló által indított ügyben a bíróság 3.B.242/2013/2. számú végzésével nyomozást rendelt el azon személyek személyazonosságának felderítése érdekében, akik a magánvádló által sérelmezett írás elektronikusan történő elérhetőségét lehetővé tették a honlapon. A nyomozás eredményeként azt lehetett megállapítani, hogy a honlapon megjelenő írások ismételt elérhetőségéért Krisztin-Németh László Illés, Badacsonytomaj polgármestere és dr. Weller-Jakus Tamás Norbert Badacsonytomaj város jegyzője tehető felelőssé. A Tapolcai Járásbíróság elsőfokú ítéletében a vádlottak bűnösségét megállapította.

Mindezekből megállapítható, hogy ugyanazon írás, ugyanazon bíróság – Tapolcai Járásbíróság – előtt, de különböző sértett esetében történő eltérő kezelési módja diszkriminatív, sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését az EJEE 14. cikkét. Hátrányos megkülönböztetésben részesültem, hiszen esetemben sem nyomozást nem rendeltek el, sem a híresztelő személyek bűnösségét nem állapították meg.

A másodfokú eljárásban a bizonyítási indítványaimat nem terjeszthettem teljeskörűen elő, mert a bíróság azt nem engedélyezte, mondván az önkormányzati működés kritikájára a bíróságon nincs lehetőség. Ezért további okirati bizonyítékok felvétele sem volt lehetséges, aminek az a következménye, hogy a II. fokú ítélet indoklási része valótlan tartalmú. A bíróság nem kérte, hogy a vádlottak állításaikat okirati bizonyítékokkal támasszák alá, ugyanakkor nem biztosította azt a lehetőséget, hogy a vádlotti állítások valótlanságát bizonyító okiratokat beterjesszem. (így tisztázatlan maradt a felhasználói fiókok (nicknevek) nem törlésének kérdése, a fórum szüneteltetésének elmaradása, a képviselő testületi döntés végrehajtása elmaradásának oka, következő testületi ülés időpontja stb.)

Kérdést a III. rendű vádlotthoz csak úgy intézhettem, hogy a vádlott válasza előtt az eljáró bíró megkérdezte mit akar ön ezzel elérni.

Mindezek alapján a másodfokú eljárásban is sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom.

2014. november 04. napjára kitűzött tárgyalásra a II. és III. rendű vádlottak az idézés ellenére nem jelentek meg. Az eljáró bírói tanács a II. és III. rendű vádlottakat fejenként 50.000,- Ft rendbírsággal sújtotta. Ezzel együtt a tárgyalás elmaradásából származó felesleges költségeim megtérítése iránt nem intézkedett. Immáron második alkalommal – első alkalom Tapolcai Járásbíróság 2012. november 20-a – fordult elő, hogy a kitűzött tárgyalás elmaradt, úgy, hogy az emiatt keletkező szükségtelen költségeimet nem térítették meg. 2014. november 10-én II. és III. rendű vádlottak azonos szövegű fellebbezésükben kérték a rendbírság elengedését. 2014. december 02-án volt a másodfokú tárgyalás, melynek kezdetén a bírói tanács a II. és III. rendű vádlottak esetében kiszabott rendbírságot elengedte, mondván, hogy a tárgyaláson a vádlottak megjelentek. Az eljárás egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a törvény előtt nem mindenki egyenlő, az eljárás nem tekinthető tisztességesnek, az eljáró bíró a pártatlanság látszatát nem tudta bizonyítani. De nem tudta bizonyítani a pártatlanság látszatát a Tapolcai Járásbíróság bírása sem, hiszen a vádlottak egyik tárgyalás alkalmával sem a vádlottak padján ültek, hanem a bírótól balra foglaltak helyet.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szabályozza a pártatlan és független bíróság, valamint a tisztességes eljárás követelményét. Az Alkotmánybíróság a 166/2011. (XII. 20.) AB határozatban több korábbi határozatát is idézte. A 67/1995. (XII. 7.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejtette: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétségeket kelt a bíró magatartása tekintetében. A 17/2001. (VI. 1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rögzítette: „el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében”. [...] „[A] bírónak **nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania**”. A 32/2002. (VII. 2.) AB határozat kimondta: „A bíróságnak szubjektíve szabadnak kell lennie a személyi elfogultságtól vagy előítéletektől, objektív szempontból pedig a szabályozásnak kellő garanciát kell biztosítania e vonatkozásban minden kétely kizárásához”.

Elfogadhatatlan azon első- és másodfokú bírói indoklás, mely szerint III. rendű vádlott a bejegyzéseket nem olvasta, így III. rendű vádlottnak a pontos tartalommal bíró bejegyzésről nem volt tudomása. Ezen állításnak okirati cáfolatai vannak, mint ahogy annak is, hogy az inkriminált írásokat is visszatették, illetve szeptemberben nem távolították el haladéktalanul. A III. rendű vádlott a szabadságát 2012. augusztus 21-én éppen a fórummal kapcsolatos intézkedések miatt szakította meg. Perbeszédemben is kifejtettem azon képtelen, logikátlan, iratellenes bírói álláspontot, mely szerint a III. rendű vádlott a fórummal kapcsolatosan leveleket kap I. és II. rendű vádlottól, intézkedik – visszaállíttatja az eredeti állapotot –, illetve nem tesz semmit annak ellenére sem, hogy II. rendű vádlott figyelmezteti a jogkövetkezményekről, mégis mindezek ellenére mentesülhet a felelősség alól mondván, hogy az inkriminált írásokat nem olvasta. Mentesülhet a felelősségre vonás alól a II. és III. rendű vádlott a II. fokú bírósági ítélet alapján azért is, mert a fórum szabályozása hiányos volt.

A bíróságok szabályozatlanságra való hivatkozása azért is elfogadhatatlan, mert Magyarország Alaptörvénye, a büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény, a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény, a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV törvény, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény kellő előírást tartalmaz az emberi méltóság, az alapvető jogok-, a magánélet és jóhírnév- és a személyes adatok védelme tekintetében. Tekintettel arra, hogy az önkormányzat jegyzője és polgármestere hivatalba lépésük előtt Magyarország törvényeinek betartására és betartatására tesznek esküt, így semmilyen magyarázat nem lehet elfogadható a jogsértésekre. Csakis szándékosság lehet a jogsértések mögött, hiszen nem lehet az I. rendű vádlottat gondatlanságból utasítani. Nem lehet gondatlanságról beszélni azért sem, mert a III. rendű vádlott a szabadságát éppen a fórum aktuális állapota miatt szakította meg.

Nem vizsgálták a bíróságok, hogy milyen jogon dönthet egyáltalán képviselő-testület, jegyző, polgármester arról, hogy egy iromány (komment) az érintett személyiségi jogait sérti-e. Erre csak és kizárólag az érintett személy hivatott. De nem kell semmilyen képviselő-testületi döntés annak a megállapításához, hogy emberi méltóságot sértő kijelentés-e az „öntelt barom” stb.

De nem vizsgálták a bíróságok azt sem, hogy az inkriminált írások eltávolítására a sürgősségi napirend ellenére miért két héttel később került sor.

Figyelemre méltó a III. rendű vádlott utolsó szó jogán tett kijelentése, mely szerint „Ha nem így jártam volna el, akkor valószínű olyan per részeként állnék itt, mert nem így jártam el.” Álláspontom szerint ez a kijelentés egyértelmű bizonyítéka a szándékos jogsértésnek, mert józan ember nem gondolhatja azt, hogy bárki felelősségre vonható rágalmozó, becsületsértő, emberi méltóságot sértő kommentek eltávolítása miatt egy önkormányzat honlapjáról. Különösen igaz ez azért is, mert a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV törvény 9.§-a világos és egyértelmű magatartási szabályokat fogalmaz meg a közszolgálatban foglalkoztatott személyekkel kapcsolatban. Ezen törvény 9.§ (2) bekezdése szerint a jogok gyakorlása és teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti. Ugyancsak ezen törvény 10.§-a szerint tilos a rendeltetésellenes joggyakorlás. E törvény alkalmazásában rendeltetésellenes a jog gyakorlása különösen akkor, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására stb. vezet. A II. és III. rendű vádlott kimerítette a rendeltetésellenes joggyakorlást, mert az eljárásaik a jogaimat, jogos érdekeimet sértették.

Az első és másodfokú bírósági eljárás során az eljárási hibák, az okirati bizonyítékok értékelése, a tényállás nem kellő feltárása és tisztázása, a téves logikai következtetések levonása miatt a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú másodfokú és a Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítéletei sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1), (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését ezért alaptörvény-ellenesek.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Az Alaptörvény ezen megfogalmazásai a tárgyi eljárások során nem teljesültek.

Maguk az eljáró bíróságok is megsértették velem szemben az eljárásaik során az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését, amikor valótlan tartalmú közokiratokat állítottak ki. 2.B.266/2012/7. számú 2012. november 14-én kelt végzése szerint azt állítottam magamról, hogy Badacsonytomaj Város Önkormányzatának képviselője vagyok. (2. bekezdés utolsó két szó) vagy a 2.B.41/2013/10 számú elsőfokú ítélet, mely szerint nem kértem az ismeretlen elkövetők felderítését.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú eljárás indokolatlanul elhúzódott, mely szintén a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét jelentette.

A bíróságok eljárása és az ítéletek alapján bebizonyosodott, hogy törvény előtt az önkormányzat jegyzője és polgármestere nem esik olyan elbírálás alá, mint bármely más ember. Egyértelművé vált, hogy az önkormányzat jegyzője és polgármestere az önkormányzat honlapján bárkiről bármit híresztelhet minden következmény nélkül. Számonkérés esetén a képviselő-testületre hárítják a felelősséget, akkor is, ha saját maguk által írt okiratokból egyértelműen megállapítható akarategységben megnyilvánuló tevékenységük. A bíróságok a sértettet sújtják az illetékek, bűnügyi és egyéb szükségtelen (tárgyalás elmaradások) költségekkel is. Az ügyben rendelkezésre álló iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró bírók még a pártatlanságra sem törekedtek, annak ellenére, hogy a bírónak **nem csak pártatlannak kell lennie, hanem pártatlannak is kell látszania**. Mindezek alapján megállapítható, hogy a tárgyi ügyben sérült az Alaptörvény

Nemzeti Hitvallás részéből:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Alapvetés részéből:

B) cikk (1) bekezdés (jogállamiság),

I. cikk (1) bekezdés (alapvető jogok tiszteletben tartása),

II. cikk (az emberi méltóság sérthetetlensége),

VI. cikk (1) bekezdés (magánélet, jó hírnév védelme),

(2) bekezdés (személyes adatok védelme),

IX. cikk (1) és (4) bekezdés (véleménynyilvánítás szabadsága),

XV. cikk (1), (2) bekezdése (diszkrimináció tilalma),

XXIV. cikk (1) bekezdés,

XXVIII. cikk (1) bekezdés (tisztességes eljáráshoz való jog),

28. cikk (bírói jogértelmezés).

Fentiekre tekintettel kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú másodfokú és a Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és semmisítse meg azokat.

Jognyilatkozatok

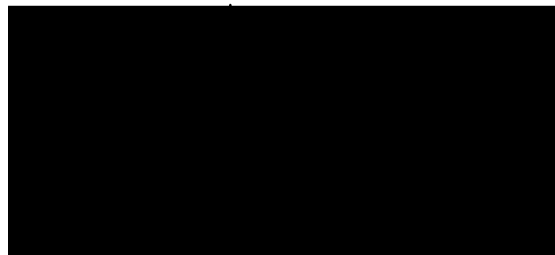
Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52.§ (5) bekezdésére és 57.§ (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36.§ (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

A tárgyi ügyben a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, további jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

A tárgyi ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

Szombathely, 2015. február 11.

Tisztelettel:

Melléletek:

Veszprémi Törvényszék 1.Bf.682/2013/12. számú másodfokú ítélete
Tapolcai Járásbíróság 2.B.41/2013/10. számú elsőfokú ítélete
Tapolcai Járásbíróság 3.B.242/2013/26. számú elsőfokú ítélete
Veszprémi Törvényszék 2013.Bk.V/1. irata
Perbeszéd a másodfokú bíróság előtt
Bizonyítási indítvány a másodfokra

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
Érkezett: 2015 FEBR 16.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db